

Årets høydepunkt i MSO

I oktober samlet iherdige seksualopplysere fra de fire medisinstudiene seg på Gol for årets høydepunkt: årsseminaret.

Årsseminaret er MSOs (Medisinerne seksualopplysning) årlige gulrot og faglige vitamininnsprøytning. Til sammen 40 medisinstudenter fra Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø deltok på årets seminar. Programmet varierte fra forelesninger om seksuelle overgrep til rebusløp med større og mindre innslag av nakenhet.

I løpet av de tre dagene på Gol var det to forelesere som utpreget seg, ikke bare i sin dyktighet, men også temamessig. Karen Christine Friele hadde et morsomt og svært gripende innlegg om homofilens historie helt fra Sodoma og Gomorra til 2001. Særlig vektlagt var både teologiens og statens herjinger av homofile rettigheter og levevilkår. De har blitt utpekt som syndebukker uten selv å ha gjort noe galt (etter vår mening) for å komme i den situasjonen. Men at de heterofile heller ikke har hatt det enkelt, fikk Friele frem i sitt fantasitiske innlegg.

Som avslutning fikk vi servert en riktig godbit i Esben Esther Pirelli Benestads pikante forelesning Kjønn i bevegelse. Der ble begrepet kjønn sett i et annet lys enn det tradisjonelt blir. Tilbake satt vi med oppfatningen av det er altfor få kategorier for å beskrive det kjønnlige mangfold som naturlig finnes.

Helgen var en ubetinget faglig og sosial suksess takket være alle foreleserne, deltakerne og ikke minst arrangørene fra Bergen. – *Maja Wilhelmsen, Jan Håkon Juul, Universitetet i Tromsø*

Anne-dukke, 113 og gjenoppliving

40 medisinstudenter i Tromsø deltok på akuttmedisinkurs arrangert av Norsk Luftambulans og Norsk medisinstudentforening.

Til glede for de ivrige studentene som allerede hadde lagt bak seg fem ukedager med forelesninger og etter helgen skulle tilbake til akkurat det samme, hadde arrangørene lagt seg på en praktisk linje. Etter innledning om både Norsk Luftambulans og basal hjerte-lunge-redning hjerte-lunge-redning, gikk vi i grupper der vi øvde på hjerte-lunge-redning på spedbarn, barn og voksen. Deretter fulgte informativ teori om luftambulansetjenesten i Norge. Studentene hørte nøye etter for å forstå forskjellene mellom akutt-, haster-, vanlig og oppdragsbestilling av ambulansfly. Som fremtidige distriktsleger er det viktig å kunne sikre at pasientene får optimal, korrekt hjelp.

Knut Ivar Berglund og Arnstein Hegge øver på intubasjon. Foto M. Sagsveen

Resten av første kursdag gikk med til å øve på gangen i avansert hjerte-lunge-redning. Det er ikke alltid like lett når man bare er student å forestille seg at man sitter med kontrollen. Derfor hendte det mer enn én gang at man ropte «ring 113» når man satt der med defibrillatoren ved siden av den livløse Anne-dukken.

Tidlig en søndags morgen var en noe trøtt, men fortsatt entusiastisk, gjeng tilbake; klare for å defibrillere, intubere, medikamentere og ventilere. Presset var større, for nå var det ikke sikkert at dukkene «overlevde.» Selv om man hadde oppnådd sinusrytme, kunne det hende at dukken gikk tilbake i ventrikelflimmer. Og beholdt den sinusrytmen, kunne det hende at den manglet puls. Da var det bare å fortsette, svett under armene og med tunga rett i munnen frem til neste par skulle begynne å øve.

– *Mette Sagsveen, Universitetet i Tromsø*

Helsearbeid i Afghanistan

Forebyggende helseutfordringer og muligheter i Afghanistan var tema da Tromsø-gruppen av Norske leger mot atomvåpen (NLA) arrangerte seminar.

Innledere til historien om Afghanistan og helsearbeid i landet var Per Gunnar Skotåm og Odd Edvardsen.

Skotåm har reist mye i Afghanistan, blant annet med helseteamene som Afghanistan-komiteen sendte på 1980-tallet.

– Afghanerne er et staut og frihetskjempende folk, inneklemt blant stormakter, sa han. Skotåm beskrev det utstrakte kanalsystemet som er bygd med meget enkle ressurser og vedlikeholdet som holder det sosiale nettverket i Afghanistan sammen. Mye av

dette nettverket falt sammen under krigen med Sovjet, fordi så mange av landets menn døde.

Skotåm formidlet et bilde av et folk som har kjempet mot stormakter gjennom alle tider. Afghanerne er utmattet og trøtt på krig, men kampen for uavhengighet er en del av folkets identitet.

Odd Edvardsen er leder for mineskadesteneret i Tromsø og var koordinator for helseteamene til Afghanistan i 1985. Han formidlet noen av de vanskelighetene som helseteam møter. – Nå som Norge gir sin fulle støtte til krigen, må det være langt vanskeligere å være norsk helsearbeider, mente han.

Både Edvardsen og Skotåm stilte seg kritiske til først å bombe infrastrukturen og det

karrige jordbruket i Afghanistan, for deretter å slippe ned mat fra fly. Flyslippene havner ofte i minefelt og situasjonen tvinger folk ut i svært farlige områder. 2–3 millioner flyktninger fra Afghanistan i Pakistan kan føre til en ytterligere tilstrømming av flyktninger og en enorm humanitær katastrofe.

Etter de to innleggene var det en spennende debatt, deltakerne var både leger og studenter.

– *Eirik Kjus Aahlin, Tromsø-gruppen av Norske leger mot atomvåpen*